

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 33. Archiepiscopi Senonensis Primatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

cico, & viri Ecclesiastici Casula ornati, Sæculum IX.
A. C. 876.
quasi ad altare procederent, conspiciuntur. Imperatorem in Concilium ingredientem duo Sacræ Sedis Legati comitabantur, & postquam Cantores Antiphonam, *Exaudi nos Domine!* quæ hodieque, priusquam Synodis initium detur, recitari solet, absolvissent, Joannes Episcopus Tuscanensis orationem pronuncia-
vit, & confedit Imperator.

§. XXXIII.

Archiepiscopi Senonensis Primatus.

Tunc ergo Joannes Episcopus, Legatorum præcipuus, prælegit Papæ Epistolas, atque inter alias secunda Januarii hoc anno octingentesimo septuagesimo sexto datam, qua Ansegisum, Archiepiscopum Senonensem, Galliarum & Germaniæ Primatem, tanquam Papæ in illis provinciis Vicarium sive ad convocanda Concilia, sive ad alia negotia Ecclesiastica pertractanda constituebat, præcipiens etiam, ut Sacræ Sedis Decreta ipse Episcopis significaret, ad Papam deinde referret, an illis Decretis omnes obedientiam præstitissent, ipsumque in Causis majoribus consuleret. Episcopis petentibus, ut sibi literas ad se directas inspicere liceret, non permisit Imperator, volens ut nihilominus responderent. Illi dixerunt; obtemperaturos se Papæ

Joan. Ep.
313.

Nn 5

præ-

Sæculum IX. præceptis, salvo Metropolitanarum jure,
A. C. 876. secundum Canones, & Sacræ Sedis De-
 creta iis consentientia.

Tum, quamvis Imperator & Legati instarent, ut Archiepiscopi simpliciter edicerent, an agnoscerent Ansegisi Primatum, aliud responsum exprimere non potuerunt.

Ann. Bert. Solus Frotarius Archiepiscopus ea, quæ Imperatori arriderent, locutus est. Unde omnibus Principi assentari videbatur, quo sibi ad majorem Sedem viam sterneret; nam Frotarius ab Ecclesia Burdegalensi ad Pictaviensem transierat, & adhuc dum Bituricensem sperabat.

Imperator offensus dixit; Papam sibi præcepisse, ut vices ipsius in hac Synodo obiret; hinc se accepta mandata effectui dare velle. Itaque Epistolam Papæ, ut erat clausa, Carolus & duo Legati Ansegiso tradunt. Mox sedem pontificalem ante omnes Episcopos regni sui transalpini juxta sedem Joannis Tuscanensis ad dexteram Imperatoris sedentis collocari, atque Ansegisum, omnibus Episcopis ipsum Ordinationis tempore præcedentibus præpositum, in ea acquiescere jubet. Repugnavit Hincmarus Remensis, coram toto Concilio edicens, hæc molimina Canonibus adversari. Sed Imperator in sententia sua persistens,
 Episco-

Episcopis ne quidem concessit, ut hujus Sæculum IX.
 Epistolæ Papalis exemplar sibi describe- A. C. 876.
 rent.

Habemus Hincmari Tractatum ad Episcopos directum, in quo amplissime argumenta deducit, quibus per motus, primatum Ansegisi non recipiat. Fundamentum ponit Canones Nicenos, nempe sextum, in quo antiqua omnium Ecclesiarum privilegia confirmantur, & quartum, in quo statuitur, omnia, quæ in qualibet provincia agerentur, auctoritate Metropolitæ confirmari debere. Canones Nicenos suffulcit testimonio S. Leonis, aliorumque Pontificum. *Illud quidem verum est, ait, quod Papa in quibusdam remotis provinciis, Jurisdictioni suæ subjectis, Vicarios Metropolitæ præfecit (hic ei de Macedonia & ceteris Illyrici Occidentalis partibus sermo est) sed tamen, addit, etiam tunc jura sua Metropolitæ salva constiterunt. Nec illud negari potest, a Pontificibus non nunquam Vicarios in Galliis constitutos, sed tempore præfixo & ad causas particulares, puta, ad Simoniam comprimendam, ad prohibendas Ordinationes illicitas, ad Disciplinam restaurandam, aut ad convertendos Infideles; qualia olim S. Bonifacius mandata habuit. At, rebus compositis, Ecclesiæ jura pristina retinuerunt.* In hoc loco Hincmarus extol-

n. 20. 30.

n. 22.

Sæculum IX extollit privilegium, quod ipse a Bene-
 A. C. 876. dicto Papa, Ebbone damnato, obtinuerat, & solerter in rem suam notat, quod
 n. 31. Vicariatus Drogoni Episcopo Metensi a
 Sup. Lib. Sergio Papa, Lothario Rege superflite
 XLVIII. collatus, effectu caruerit. In epilogo dicit, etiamsi duo tresve assentatores, privilegium, de quo nunc agitur, susciperent, majorem tamen adversantium numerum vincere oportere, nec Imperatori potestatem esse legitimam, qua negotia Ecclesiastica definiret.

§. XXXIV.

Acta in Concilio Pontigonensi.

To. 9. Conc. In secunda Sessione Concilii Pontigonensis die vigesima secunda Junii anno octingentesimo septuagesimo sexto
 p. 284. habita, lecta sunt Acta Concilii Ticinensis ad Electionem Imperatoris, & Articulos Ticini editos confirmandos. Illa igitur Acta, jubente Imperatore, Episcopi & Optimates Franciæ, Burgundiæ, Aquitaniæ, Septimaniæ, Neustriæ & Provinciæ rata habuerunt.

Sessione tertia die tertia Julii, Imperatore non presente, celebrata. In eadem Presbyteris diversarum provinciarum, qui se ad Legatos Sacræ Sedis convertabant, acriter disceptatum. (*) Die altera

(*) Invidiosa res est appellatio, quæ Episcopos